

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. VI. Cælestis patriæ contemplatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Enchiri-
dij Par-
vulorū.
Lib. 2.

venturam ad beatum illum sinum
aeternae pacis: ubi nullo amplius
vitio inquinabitur, ubi nulla ten-
tatione, nullo timore, nullo pe-
riculo, nulla anxietate, nulla re-
rum vicissitudine affligetur; ubi
plena charitate Deum absque ali-
quo impedimento, absque labo-
re, absque fatigatione, absque fa-
stidio laudabit; ubi per omnia il-
li placebit, ubi denique tota illum
possidebit, & ab illo tota possi-
debitur.

2. Cum hæc in vita præsentī sta-
biliter & integrè haberi non pos-
sint, meritò mors ipsa justis opor-
tabilis, vel certè tolerabilis est.
Sentiunt enim quàm sit gravis vi-
tæ mortalis hiems, ob idque æsta-
tem vitæ immortalis desiderant.
Verè tristis hiems est hæc vita,
quam corruptionis propriæ tor-
por constringit, quam ignorantiae
caligo obnubilat, quam præmia
tot molestiarum, tot laborum,
tot ærumnarum imbres irruentes
quotidiè atterunt. Qui premen-
te hieme afflicti suspirant, ubi æ-
stas advenerit, & umbrâ mortali-
tatis inclinatâ dies æternitatis a-
spiraverit, accepta consolatione
gaudebunt.

3. Beata illa anima, quæ audiens
vocem sponsi dicentis, *Eccce venio*
cirò, mox exhilarata respondet,
Veni Domine Iesu. Et felix illa
hora, ac tempus illud optatissi-
mum, quando ipse cælestis spon-
sus animæ sanctæ de carcere cor-
poris egredienti lætus occurrit,
eamque blanda allocutione in-

Edoque
enim opta-
tur, ut in
gressu ad
veram
viam &
reditur
ad exilio
ad pa-
tiam.

Cant. 2.
Cant. 4.

3.
Beata
animæ
velut
sponsa ad
nuptias
abvenit!
Apoc. 2.

vitat, dicens: *Surge, propera, a-*
mica mea: iam enim hiems transiit,
imber abijt & recessit, flores appa-
ruerunt in terra nostra, vineæ floren-
tes odorem dederunt, & vox turris
audita est in terra nostra. Egredere
cum iucunditate, filia charissii-
ma, nihil trepides, nihil expavesca:
evadis exilium, relinquis miseriam
calamitosi sæculi. Non iam erit
dolor, nec gemitus, deinceps corpus
quod corrumpitur non aggravabis
animam: introducta enim in gau-
dium Domini tui, de incorruptionis
munere sine fine lætaberis: exulta-
bis, & cantabis æternum Alleluia in
gloriosa civitate, ac beata domo
mea. Sic videlicet merebitur in
exitu suo consolari anima perfe-
cta, & sponsa casta, quæ non hoc
sæculum, sed Deum diligit.

CAPUT VI.

Cælestis patriæ contemplatio.

1. Felicitas patriæ cælestis:
2. Evisione Dei beatifica,
3. Ex affectu Christi, B. Virginis, ac sanctorum
Angelorum & hominum;
4. Ex cognitione rerum omnium quæ in Deo
lucubunt;
5. Ex donis corporum gloriosorum, & elementis
renovatione.
6. Pulchritudo mundi visibilis: imago qualem
est futura gloria:
7. Quidquid enim in hoc mundo delectat, longè
feliciori modo erit in celo.
8. Istum ergò mundum contemnamus, ad futu-
ram vitam anhelamus.

O Cælestis Ierusalem! ò patria
dulcis & amabilis! patria
claritatis immensæ, quam ipse
Deus lux vera, lux increata illu-
minat, in qua etiam tot sunt quasi
soles,

soles, quot sunt Angeli & electæ animæ, de te quid scribitur? quid dicitur? quid creditur? In te est perfecta cognitio omnium quæ scienda sunt, & quæ creatura rationalis scire appetit: in te est pax & requies omnem sensum exuperans: in te est dies sempiternus, & unus omnium spiritus: in te est certa securitas, & secunda æternitas, & æterna tranquillitas, & tranquilla felicitas, & felix suavitas, & suavis iucunditas: in te est omne bonum.

2. O quantum gaudium, quantum sincerissimæ voluptatis torrens nobis erit, videre Deum sicuti est, clarissimè contemplari illam incomprehensibilem gloriam, inæstimabilemque illam pulchritudinem fulgentissimæ Trinitatis, & perfectè gustare ineffabile illud nectar divinæ dulcedinis ac suavitatis! liberrimè amplecti Deum, plenissimè frui Deo! habere eum intus in nobis præsentem tanquam vitam nostram, sentire in substantia animarum nostrarum inhabitantem, & inundantem Divinitatem sicut fluminis impetum!

3. Jucundissimè aspicere illud præcellentissimum ipsius Divinitatis templum, videlicet Corpus Christi gloriosum! jugiter intueri gratiosissimam ejusdem Vnigeniti Dei Matrem, cælique Reginam inclytam Virginem Mariam! cum ea & cum Angelis omnibus, atque cum ceteris cæli civibus perpetuū habere consortium, ac singulos

distinctè penitusque cognoscere! omnium denique rerum creaturarum geneta, species, naturam, vires, ordinem, & quidquid ad mundi perfectionem seu decorem attinet, exactissimè scire, apertissimeque speculari!

Majus est intueri Creatorem, quàm universam creaturam: qui Creatorem videt, quod majus est, creaturam quoque ejus intuetur, quod minus est. Hinc beatus Gregorius ait: † *Anime videnti Creatorem, angusta est omnis creatura.*

Et rursum, *Anima*, inquit, *sancta in celo, quia intus claritatem Dei vident, nullo modo credendum est aliquid foris esse quod ignorent.* Profectò, Deum sicuti est vidisse, est omnia didicisse. In illa præclara Dei civitate etiam minoris gloriæ cives prædicta omnia pro suo ca-

ptu ac modulo obtinebunt: nam & beata Dei visione in æternum vivent, & casta ejus dilectione in æternum perfruentur, & cum ipso feliciter in æternum regnabunt. Propter minus meritum ibi non dicetur, nec erit aliquis imperfectus: quia quod quisque in se non habebit, hoc per charitatem in alijs possidebit. Quis plura? Omnes ibi pleni Deo erunt, & immergi atque absorpti delicijs gloriæ ejus, nihil ulterius appetent.

O o o 3

Quod

† De visione creaturarum in Deo velut in speculo, citant Scholastici varios sanctos Patres apud D. Thom. 1. p. 9. 12. art. 8. 9. 10. & plerumque ex S. Gregorio lib. 4. Dialogorum cap. 33. tum hæc, tum illa de Beatis omnia in Deo videntibus: *Quid est quod ibi nesciant, ubi scientiam omnium sciunt?*

Enchiridij Parvulorū. Lib. 2.

Iucundissima cognitio creaturarū.

4. Omnia vides. Dum vident.

Diversi gradus gloriae cum charitate sine intervallo.

Philip. 4.

2. Visio beatifica Dei & fruvisio, de quibus D. Thomas 1. 2. q. 3. art. 4.

Mal. 45.

3. Aspectum Christi.

4. Vnigeniti Dei Matrem, cælique Reginam inclytam Virginem Mariam! cum ea & cum Angelis omnibus, atque cum ceteris cæli civibus perpetuū habere consortium, ac singulos

Enchiri-
dij Par-
vulorū.
Lib. 2.

Datur
beatitudo
anima
ante re-
surrectio-
nem car-
nū.
Apoc. 6.

5.
Dotes
corporū
gloriosi,
& calorū
ac elemen-
torum re-
novatio.

6.
Mundu
visibilia
umbra
gloria
futura.

Quod habebunt, nunquam fasti-
dient: semper enim illud deside-
rabunt, & tamen illo semper sa-
tiabuntur. Simul hæc duo erunt,
ardens desiderium, & plena satie-
tas. Ceterum ipsi electi Dei in
cælum translati, felicitatis æter-
næ præmia ante resurrectionem
cumulatissimè in anima perci-
piunt.

Post iudicium verò illa etiam
in carne percepturi sunt, quando
scilicet corpora eorum jam im-
mortalia, incorruptibilia, pura,
suaveolentia, agilia, subtilia, cla-
ra, ac fulgida, vestientur gloria
indicibili. Tunc cæli quoque &
elementa, id est, hæc sensibilis
mundi machina, insolito decore
renovata imutataque effulgebit;
ut, sublata omni corruptione,
semper maneat, & perpetuum per-
fucundumque spectaculum San-
ctis exhibeat.

Quisquis hæc legis, disce ex-
petere beatissimum illum statum:
disce supernam patriam amare, &
ad eam frequenter suspirare.
Ipsam oculis istis carneis modò
videre non potes: sed crede, invi-
sibilia ac cælesta, visibilibus terre-
nisque incomparabiliter potiora,
digniora, pulchriora, gratiora
suavioraque esse. Visibilia enim
& sensibilia quæ hic sunt, imagi-
nes fancillorum invisibilium quæ
sunt in cælo, in Deo. In illis in-
visibilibus veritas, in istis visibili-
bus umbra est. Sed quia nobis,
qui de terra fumus, terrena sensi-
biliaque prius cognita fuerunt,

idcirco ipsa visibilia, res; invisibi-
lia verò, rerum similitudines
æstimamus: reverà tamen illa in-
visibilia, res; ista autem visibilia,
rerum similitudines sunt, quæ il-
lis permanentibus transeunt. Ea
quoque invisibilia quæ creavit
Deus, Angeli, & animæ rationa-
les, si cum Deo comparentur, um-
bra sunt.

Non putes aliquid eorum quæ
hic vides, & quæ te delectant, deef-
se in supramundana Ierusalem:
sed crede, in invisibili & intelli-
gibili illo mundo esse omnia quæ
in visibili & sensibili hoc mundo
cordibus humanis placent. (In-
telligibile dicimus id quod solo
intellectu percipi potest: in qua
significatione etiam intellectualem
plerumque apud sacros Scriptores
ponitur; licet aliqui magis velint
intellectuale esse id quod intelli-
git seu intelligendi virtute prædi-
tum est, sicut & frequenter usur-
patur.) Deus, qui origo, fons,
exemplar, archetypum, idea, &
ratio omnium est, omnia etiam
est. Igitur quidquid in hoc mun-
do delectat, quidquid in hoc
mundo est, in cælo est: & quod
ibi est, longè sublimius, longè
præstantius est, quàm quod hic
est. Omnis voluptas quæ hic
corpore live sensibus corporis
hauritur, non nisi remotissima,
obscurissima, obtusissimaque
imago est illius sincerissimæ vo-
luptatis, quam spiritus rationalis
spiritui increato unicus persentit.
In cælo verissima perfectissima-
que

quæ rerum exemplaria sunt: multa unum sunt, & unum multa. Ibi omnia incorrupta & stabilia in æternum perseverant. Hic symbola quædam & signa verorum habemus tantum, quæ cum tempore labuntur & prætereunt.

chritudo beatorum Angelorum, pulchritudo sanctarum animarum, pulchritudo corporum humanorum, pulchritudo animalium brutorum, pulchritudo cælorum, siderum, solis, lunæ, ignis, aëris, maris, terræ, plantarum, florum, gemmarum, metallorum, & colorum omnium, suavitasque sonorum, odorum, ac saporum delectantium, abs te est. Quidquid decoris, gratiæ, amœnitatis, elegantiæ, dulcedinis, virtutis, dignitatis, & opulentiæ est in creaturis, hoc totum in te abundantissimè, excellentissimè immarcescibiliterque consistit. Verè tu es summè pulcher, summè deliciosus, summè amabilis, & summè desiderabilis. Tu exuberantissimè in te contineres omnem venustatem atque jucunditatem semper vernantem ac florentem, quæ tantò præstantior est illâ quam in rebus creatis cernere aut experiri possunt homines, quantò tu creator præstantior es quacumque creaturâ tuâ. Tu omnium quæ delectabilia esse queunt superfluens es plenitudo: tu puræ lætitiæ sanctæque voluptatis pelagus immensum. Tu lux indicibiliter serena, lux fulgida, lux decora, lux æterna & incircumscrip̄ta.

Enchiridij Parvulorū. Lib. 2.

8. Vnde pij omnes ultramundana illa, licet nondum visa, in hac peregrinatione diligunt; ista quæ vident & præsentia habent, contemnunt. Crede ergò quod non vides, ut meritò integræ fidei aliquando assequaris quod credideris. Id ubi, deposita carnis tenebrosa mole, obtigerit, tunc anima tua videbit bona cælestis Ierusalem longè meliori atque feliciori visu, quam sit visus iste corporis: videbis enim sicut vident sancti Angeli.

8. Spiritus ergò infirmus & visibilis, ad illa sublimiora & invisibilia festinat.

CAPUT VII.

Quam amabilis Deus.

1. Omnium pulchritudo, omnium amabilitas in Deo plenissime inveniuntur.
2. Etiam in hac vita, ab his qui se Deo totos consecrant;
3. Quamò ergò magis in futura?
4. Desiderabilis valde dicit æternitatis.

1. **D**EVUS meus! ô dulcis vita animæ meæ! ô vera salus mea! ô unicum & æternum bonum meum, bonum summum atque incommutabile! quid volo, quid quæor, præter te? Nónne habeo omnia, si te habeo qui creasti omnia? Nihil usquam charum est, quod tu non feceris. Ecce pul-

1. In Deo omnia virtus amabilitatis inveniuntur.

O! qui tibi etiam in præsentibus exilio per eximiam cordis munditiam intimiùs uniuntur, quid vident? quid audiunt? quid olfaciunt? quid gustant? quid sentiunt? hoc nulla lingua, exprime-

2. Imò & in hoc exilio apud animas piæ in uno Deo reperitur.

re po-